

N:o 114.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 maj 1900

— — — — Andra Kammaren — 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om ändring i lagen angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål den 4 juni 1886.

(Lagutskottets utlåtande n:o 16.)

Till Konungen.

Med föranledande af en utaf enskild motionär vid innevarande riksdag afgifven framställning har Riksdagen till behandling förehaft frågan om ändring af bestämmelserna i lagen angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål den 4 juni 1886, i syfte att beloppet af dylik ersättning måtte höjas.

Motionären har framhållit, att den i berörda lag stadgade ersättning af en krona 50 öre om dagen, hvilken vittne för sitt uppehälle under resan och vistandet vid domstolen erhöle, vore för låg, och att vittnet under nuvarande förhållanden icke därför kunde erhålla nöd- torftigt uppehälle; att, derest flere dagar erfordrades för vittnets inställelse, derjemte tillkomme kostnad för husrum, som ensamt uppginge till minst samma belopp som hela dagtraktamentet, hvarför vittnet måste göra en för obemedlad ganska känbar förlust vid uppfyllandet af sina medborgerliga pligter; samt att under andra förhållanden, då en enskild medborgare toges i anspråk för det allmännas räkning, ersättningen därför i de flesta fall stode i öfverensstämmelse med kostnaderna för uppehållet.

Riksdagen, som funnit motionärens framställning förtjent af beaktande, har trott de påpekade olägenheterna kunna undanrödjas derigenom, att maximum för den ersättning, som enligt 1886 års lag skall till vittnen i brottmål utgifvas, höjes från nu stadgade en krona 50 öre till tre kronor, och domstolarne såmedelst lemnas större frihet att afpassa ersättningsbeloppet efter de verkliga kostnaderna uti hvarje särskildt fall.

Riksdagen har fördenskull för sin del antagit följande

L a g

om ändrad lydelse af 1 § i lagen den 4 juni 1886 angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål.

Häri genom förordnas, att 1 § i lagen den 4 juni 1886 angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål skall erhålla följande ändrade lydelse:

Hvar som i brottmål, der allmän åklagare å tjenstens vägnar för talan, af åklagaren åberopas såsom vittne och inställer sig vid domstol, eger att, så framt vittnet äskar ersättning och domaren pröfvar sådant skäligt, för sin inställelse njuta ersättning af allmänna medel med högst tre kronor till vittnets uppehälle för hvarje dag, som för resan och vistandet vid domstolen erfordras, och dessutom, derest vittnets hemvist är beläget på minst 5 kilometers afstånd från det ställe, der domstolen sammanträder, skjutspenningar för en häst fram och åter eller, der järnvägs- eller ångbåtslägenhet kan för resan eller någon del deraf begagnas, afgift för billigaste plats å bantåg eller ångbåt.

Enahanda rätt till ersättning tillkommer den, som i mål af nämnda beskaffenhet blifvit enligt domstols förordnande inkallad såsom vittne, eller af åklagaren åberopats eller enligt domstols förordnande inkallats för att upplysningsvis höras.

Stockholm den 14 maj 1900.

Med undersätlig vördnad.
